

University of Jaffna

Lady Leelawathy Ramanathan

Memorial Lecture – 2019

நாட்டிய இலக்கண நூல்களில் சுவை
பற்றிய குறிப்புகள் மற்றும்
நாட்டியத்தில் அவற்றைக்
கையாளுதல்

கலைமாமணி லட்சுமி ராமஸ்வாமி

வருகைதருபேராசிரியர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
இயக்குநர், ஸ்ரீ முத்ராலயா.

on

13th December 2019 (Friday)
at 3.00 p.m

at

Kailasapathy Auditorium,
University of Jaffna.

சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை -2019

நாட்டிய இலக்கண நூல்களில் சுவை பற்றிய குறிப்புகள்
மற்றும் நாட்டியத்தில் அவற்றைக் கையாளுதல்

பேருரைவழங்குனர்

கலைமாமணி லட்சுமி ராமஸ்வாமி
(வருகைதரு பேராசிரியர்) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
இயக்குநர் ஸ்ரீ முத்ராலயா.

13.12.2019 (வெள்ளிக்கிழமை) பி.ப 3.00 மணி

இடம் : கைலாசபதி கலையரங்கம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன்

LADY LEELAWATHY RAMANATHAN

தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியின் ஆசிச்செய்தி

ஆண்டுதோறும் சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரையாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் வருடாந்த பட்டமளிப்பு விழாவின் பின்னர் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இது சேர்.பொன். இராமநாதன் மற்றும் சீமாட்டி லீலாவதி அவர்கள் இருவரையும் நினைவுகூரும் வகையிலும் அவர்களின் அளப்பரிய சேவைகளை எடுத்துக்காட்டும் வகையிலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் அத்திவாரமாக பரமேஸ்வராக்கல்லூரி அமைந்தமையை நினைவுகூரும் வகையிலும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இந்த வருடம் இந்த நினைவுப் பேருரையினை கலைமாமணி லட்சுமி ராமஸ்வாமி அவர்கள் “நாட்டிய இலக்கண நூல்களில் சுவை பற்றிய குறிப்புக்கள் மற்றும் நாட்டியத்தில் அவற்றைக் கையாளுதல்” எனும் தலைப்பில் தனது நினைவுப் பேருரையினை வழங்குகின்றார்.

இந்த நினைவுப்பேருரையினை ஆற்ற ஒப்புதல் தந்து அதனை ஆற்ற விருக்கும் கலைமாமணி லட்சுமி ராமஸ்வாமி அவர்களுக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர். க. கந்தசாமி

தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

**நடன இலக்கண நூல்களில் சுவை
மற்றும்
நடனவடிவமைப்பில் சுவை**

நாட்டிய உலகில் மிகவும் சுவாரசியமானதும், பலர் அறிய விரும்புவதும், மிக நுண்மையானதும் ஆனது, ரசா அல்லது சுவை என்பது. காலந்தோறும் பலர் இதனை ஆராய முற்பட்டதும், பல விதங்களில் விரித்துரைக்கவும் முனைந்துள்ளமையும் நாம் அறிந்ததே.

இன்றைய நிகழ்வில் சுவை பற்றிய கருத்துக்களை எளிய முறையில் அறிய முற்படுவோம். இதற்கு நான்கு இலக்கண நூல்களை எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். அவை:

1. நாட்டியசாஸ்த்திரம்
2. தொல்காப்பியம்
3. சிலப்பதிகாரம்
4. கூத்தநூல் ஆகியவை

ரசா அல்லது சுவை என்பதனை அறிவதற்கு முன் நாம் அறியவேண்டிய சொல் ஒன்று உள்ளது. அது தமிழ்மொழியில் 'கூத்து' மற்றும் வட மொழியில் 'நாட்டியா'.

நா.சா-தின் 6 மற்றும் 7ம் இயல்கள் ரசா பற்றிய நெடிய குறிப்புகளைத் தருகின்றது. 6ம் இயல் 5 கேள்விகளுடன் ஆரம்பமாகிறது அவை:

1. ரசா என்றால் என்ன : ரஸ்யதி இதி ரஸா:
2. பாவம் என்றால் என்ன : பாவயந்தி பாவ:
3. சங்கிரகம் என்றால் என்ன : ரச பாவ அபிநய தர்மி விருத்தி ப்ரவ்ருத்தய: சித்தி ஸ்வர ஆதோத்ய கானம் ரங்கன்ச சங்கிரகா:
4. காரிகா என்றால் என்ன : உரைநடையாச அல்லாமல் சூத்திர வடிவினில் எழுதப்பட்டவை இவை உ-ம் ப்ரம்ம சூத்ரம். அதாவது நேரடியான பொருள் கொள்ளாமல், விடுகதை போன்று எழுதப்படுபவை இவை

5. நிருக்தா என்றால் என்ன : உக்தா என்றால் சொல்லப்படுவது. நிர்-
 உக்தா என்றால் 'நேரடியாக சொல்லப்படாதது'. இதன்
 பொருள் வடிவமும் நேரடியாக அல்லாமல் மறை பொருளாக
 அமையக் கூடியது.
 நா.சா-தின் வெது அத்தியாயம் முழுவதும் இந்த கேள்விகளுக்கான
 பதிலாக அமைகிறது.

தமிழில் சுவை பற்றிய தேடல்களுக்குப் பதில் தருவது சில நூல்கள்.
 இவற்றை அறிய நாம் சில கேள்விகளை முன் வைப்போம்:

1. ரசாவிற்கான தமிழ் சொல் எது
2. அது எவ்வாறு உருவாகிறது
3. அதன் கூறுகள் எவை
4. அவை எத்தனை
5. ஒவ்வொன்றிலும் வேறுபாடுகள் எத்தனை

முழு வீச்சில் இவற்றைக் காணும் முன்பு தொல்காப்பியம் காட்டும் பொருள்
 ஒன்றைச் சுட்ட விரும்புகிறேன். மெய்ப்பாடு என்ற பெயரைத் தந்து விட்டு,
 அவற்றில் முதல் இரண்டாக தொல்காப்பியர் தருவது-

நகை மற்றும் அழகை.

சற்றே யோசித்தால், மனிதம் மட்டுமல்லாமல், உயிரினங்கள் அனைத்தும்
 வெளிப்படுத்தும் முதல் உணர்வுகள் இவை. மகிழ்ச்சி மற்றும் துயரம்
 அதனால் சிரிப்பு மற்றும் அழகை.

சொல்: நா.சா. ரசா என்ற சொல்லைத் தருகிறது. தொல்காப்பியர்
 மெய்ப்பாடு என்ற சொல்லைத் தர, அதற்கு உரை தந்தவர்கள், சுவை என்ற
 சொல்லைத் தருகிறார்கள். சிலம்பும், கூத்தநூலும் கூட, சுவை என்ற
 சொல்லையே தொடர்ந்து கையாள்கின்றன.

மனித அறிவு, உணர்வு என்பது மிகவும் சுவாரசியமானது, சிக்கலானதும்
 கூட. ரசாவினது பரிமாணங்களையும் சிக்கல்களையும் அறிவதற்கு முன்னர்,

மேலோட்டமான உணர்வு மற்றும் ஆழ்மன உணர்வு என்று நிலைகள் இருப்பதை நாம் முதலில் நினைவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

மேலோட்ட உணர்வினுக்கும், ஆழ்ந்த உணர்வினையும் சில உதாரணங்கள் மூலம் சற்றே அசை போடுவோம்.

நிலை 1

ஒரு கொசு நம்மைக் கடிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு இரண்டு விதமாக நாம் எதிர்வினை (react) செய்யலாம். அதனை ஓட்டலாம், அல்லது அடிக்கலாம். இரண்டில் எதனைச் செய்தாலும் அதன் பின்னர் அதனை சொறிந்துவிட்டு பெரும்பாலும் அடுத்த கணம் மறந்து விடுகிறோம். சில சமயம் அதற்கு பெரிய யோசனை என்று செய்யாமல் அனிச்சை செயலாக ஏதாவது செய்கிறோம். பின் மறந்து விடுகிறோம்.

நிலை 2

பசிக்கிறது. அருகில் அம்மா தந்த உணவு இருக்கிறது. அதனை எடுத்து உண்கிறோம். பசி தணிகிறது. சுவையினால் திருப்தியும் வருகிறது. இந்த திருப்தி/இன்பம் அடுத்த பசி வரும் வரையில் இருக்கிறது.

நிலை 3

பசிக்கிறது. சிறிது நேரம் கழித்து இன்னும் பசிக்கிறது. அந்த பசி உணர்வு மிகும் நேரத்தில் அருமையான உணவகத்தில் அருமையான உணவினை சாப்பிடுகிறோம். அந்த உணவு அந்த நேரத்தின் பசியினை மட்டும் தணிப்பதில்லை. அதனைத் தாண்டி மனதில் நீங்கா உணர்வு படிமத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அந்த திருப்தி, சிறியதாக இல்லாமல் பல மடங்காக இருப்பதை ஒப்புக் கொள்வீர்கள்.

இந்த உணர்வு எத்தனை நாளுக்கு நீடிக்கும்? உணவு செரிமானம் 3 மணி நேரத்தில் நடந்து விடும். ஆனால் மனதின் ஒரு ஆழமான படிமத்தில் இந்த நினைவானது பதிந்துவிடுகிறது.

அடுத்த முறை அது போன்ற பசியும் நல்ல உணவிற்கான தேடலும் வரும் போது, நிச்சயம் மீண்டும் இந்த நினைவு மேலெழுந்து வரும் ஒரு முறை அல்ல, பலமுறை, அல்லவா?

நிலை 4

ஒரு அழகான உடுப்பை வாங்க நினைக்கிறோம். ஒரு கற்பனை நிறம், ஒரு வடிவம் மனதில் தோன்றுகிறது. ஒருநாள் அதைப் போன்றே ஒன்றினை கடையில் காண்கிறோம். வாங்கும் ஆசையில் கேட்கும் போது விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அப்போது மனதில் ஒரு சிறிய போராட்டம். முடிவில் வாங்காது திரும்புகிறோம். தோழியிடம் அடிக்கடி அது பற்றின ஏமாற்றத்தைப் பரிமாறிக் கொள்கிறோம். சில நாட்களுக்கும் பின் பிறந்த நாள் வருகிறது. உங்கள் தோழி அதனைப் பரிசாகத் தருகிறார். இந்த சூழலில் மனதில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியைக் கற்பனை செய்ய இயலுகிறதா?

பல நாட்களுக்கு இது நினைவிலிருக்கும். ஏன், அந்த உடுப்பை கிழிந்து போனாலும் நிகழ்வு புதிது போல மனதிலிருக்கும், தோழியும் மனதிலிருப்பார்.

இப்போது மேலும் இரண்டு உதாரணங்களைக் காண்போம்.

உ-ம் 1: ஒரு இளம் பெண் ஆற்றில் குளிக்கச் செல்கிறாள். ஆற்றின் பெருக்கு திடீரென்று கூடுகிறது. தத்தளித்து உதவி தேடுகிறாள். அவ்வழி வந்த ஒரு இளம் வாலிபன் அவளை காப்பாற்றி தன் வழி சென்று விடுகிறான். வீட்டிற்கு வந்த பிறகும் நெடிய நேரம் படபடப்பும் நிம்மதியுமாக இருக்கும் உணர்வு, பிறகு மெல்ல மாறி அவளது அழகிய உருவத்தையும், சம்பவத்தில் நடந்த தொடுதல் உணர்வும் அதன் அதிர்வுகளும் மிகும். நன்றி உணர்வு தாண்டி, ஒரு அவா பிறக்கக்கூடும். மீண்டும் அந்த இடத்திற்குச் செல்ல மனம் விழையும். அவ்வாறு சென்றால் அவனை மீண்டும் காணக் கிடைக்குமோ என்ற விருப்பமும் வரும். ஒருவேளை அவள் அங்கு செல்ல, அதே நேரத்தில் அவனும் அங்கே வந்தால், அது வெறும் நிகழ்வு அல்ல. அவன் அந்த நேரத்தில் சற்று அருகில் வந்து அவளது கையினையும் பிடித்தால், அந்தத்தொடு உணர்வு ஆயுளுக்கும் அவள் மனதில் நிற்கும்.

உ-ம் 2

இந்த உதாரணத்தில் ஒருவருக்கு நேரடியாக கிடைத்த அனுபவம் அவருக்கு மகிழ்வினைத் தந்ததென்றால், கதை கேட்பவருக்கும் அந்த மகிழ்வு எவ்வாறு வருகிறது?

இதனை சுவையுணர்வின் இன்பம் என்கிறோம். நேரடியான புலன்களின் வாயிலாக கிடைப்பதல்லாமல், இது மனதின் படிமங்களிலிருந்து மேலெழுந்து வந்து அந்த மகிழ்வினைத் தருகிறது. காணொலி நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றிற்கும் இது பொருந்தும்.

கண்ணால் கண்ட ஒன்று புலன்களாலும் நுகரப்பட்டு, பின்னர் மனதில் ஒரு படிமமாக அமைகிறது. பின்னர் திரையிலோ அல்லது ஒரு காணொலி நிகழ்விலோ அது போன்ற நிகழ்வு வரும் போது, மனதின் படிமம் நினைவில் வந்து, அந்த இன்பத்தினை மீண்டும் தருகிறது.

ஒன்று பிறப்பிலிருந்தே ஒருவருக்கு இருக்கும் மனோ பாவம், மற்றொன்று அவரவர் மனதில் சேர்த்து வைக்கும் படிமங்கள்.

சர்க்கரையை ஒருமுறை கூட சுவைக்காதவர்களால் அதன் தித்திப்பை பாராட்ட முடியாது. வாழ்வில் ஒருமுறை கூட துன்பத்தை அனுபவிக்காத ஒருவருக்கு துன்பத்தின் நிலையினை உணர இயலாது.

மனிதன் சாதாரணமாகப் பிறந்த மனிதன் பிறக்கும் போதே சில உள்ளுணர்வுகளுடன் பிறக்கிறார்கள். இவை மரபியல் சார்ந்து, அவர்களுடனேயே பிறக்கிறது.

உளவியல் நூல்கள் தரும் சில குறிப்புகளைக் காண்போம்
மனிதர்களிடம் மூன்று விதமான உள்ளுணர்வு பிறக்கும் போதே இருக்கிறது, என நூல்கள் காட்டுகின்றன. அவை:

1. தற்காப்பு
2. பாலுணர்வு
3. சமூக உணர்வு

இந்த மூன்று உள்ளுணர்வுகளுடன் பிறக்கும் உணர்வுகள் எவை:

1. தற்காப்பு - அச்சம், தைரியம், கோபம்
2. பாலுணர்வு - காமம், ஈர்ப்பு
3. சமூக உணர்வு - பச்சாதாபம், சிரிப்பு மற்றும் வெறுப்பு

ஆக, நாம் மேற்காணும் இவையெல்லாம் நமது நடன நூல்கள் காட்டும் எட்டு சுவைகள் என்பதை எளிதாக அடையாளம் காண முடிகிறது.

ஒரே நேரத்தில் பிறந்த இருவர் கூட ஒரே மாதிரியான இயல்புகளுடன் இருப்பதில்லை. இரட்டையர்களாக பிறந்த இருவர் கூட அவரவர் நேரடி உணர்வுகளால் தமது நினைவுப் படிமங்களைக் கொண்டு, வளர்வதால் காலப் போக்கில் அவர்கள் வெவ்வேறு மாதிரியான குணநலன்களோடு திகழ்கிறார்கள்.

உ-ம் குழந்தை-தாய் உளவியல்

பிறக்கும் போதே அமையும் உணர்வுகள் சத்துவம் என்றும் பிறந்த பிறகு படிப்படியாக அமையும் உணர்வுகள் குறிப்பு என்றும் பெயர் பெறுகின்றன.

இந்த இரண்டு நிலைகளும், வெளியே மற்றவர்களுக்கு என்றும் புலப்பட வாய்ப்பு இல்லை. இவற்றினால் மனதில் எழும் உணர்வுகளும் அவை காட்டப்படாத வரையில் தெரிவதில்லை. ஆனால், அந்த உணர்வு உடலின் பகுதிகளில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் போது, மற்றவரும் காணும் வகையில் புலப்படுகிறது.

மனதில் இருக்கும் வரை இது 'பாவம்' என்றும், வெளிப்படும் காலத்து, ரசா என்றும் அறியப்படுகிறது.

ஆக,
குறிப்பு மற்றும் சத்துவம் - ஒரு நிலை
பாவம் மற்றும் ரசா - இரண்டாவது நிலை

முதலாவது உள்ளூணர்வு என்றும் இரண்டாவது வெளிப்பாடு என்றும் கொள்ளலாம்.

இதனை தொல்காப்பியம் நான்கு நிலைகளாகக் காட்டுவது சிறப்பாகும். ஏனென்றால், உளவியல் நூல்கள், இந்த நுண்மைகளை 18ம் நூற்றாண்டு அளவில் தான் பேசுகின்றன. உளவியல் நூல்கள் காட்டும் நான்கு நிலைகளை வெளிப்பாடு தனைக் காண்போம்

'Sense organs receive impressions from people and objects. They are stimulated and become active. Such active stimulus are put into the nervous system to which the sense organs are connected. The activity of the nervous system, in its turn, makes the organs of response active. Man responds or acts to them that thus stimulates his sense organs'

'புலன் உறுப்புகள், மனிதர்களிடமிருந்தும் பொருட்களிலிருந்தும் கருத்துப் பதிவைப் பெறுகின்றன. புலன் உறுப்புகள் அமைதியாக இருப்பதில்லை. அவற்றோடு இணைந்த நரம்பு மண்டலத்திற்கு சமிக்ஞை அனுப்புகிறது. நரம்பு மண்டலம், அந்த சமிக்ஞைகளை அந்தந்த உறுப்புகளுக்கு அனுப்புகிறது. அவை எதிர்வினைகளாக உடலில் வெளிப்படுகின்றன.'

நடனத்திற்கான முக்கிய பகுதிக்கு இப்போது வருவோம். பாவம் மற்றும் ரசா என்பவை அவை. ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வினை வெளிப்படுத்த ஒருவரது முகமும், குரலும், மற்ற உடல்பாகங்களும் உபயோகமாகின்றன.

ஒரு நிகழ்வினை பலர் காணும் போது ஒரே உணர்வினை தான் பெறுவார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அவரவர் உள்ளூணர்வு மாறுபடுவதால், அதனை வெவ்வேறு விதமாகத் தான் உணர்வார்கள்.

உ-ம் விபத்து

இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் என்பதை ஒவ்வொரு இலக்கண நூலும் எவ்வாறு பெயர் தந்திருக்கின்றன, எவ்வாறு வகைப்படுத்துகின்றன என்பதை இப்போது காண்போம்.

நாட்டிய சாத்திரம்	தொல்காப்பியம்	சிலப்பதிகாரம் (அ.ந)	கூத்தநூல்
சிருங்காரம்	உவகை	இன்பம்	காமம்
ஹாஸ்யம்	நகை	நகை	நகை
கருணா	அழகை	அவலம்	இரக்கம்
ரௌத்திரம்	வெகுளி	உருத்திரம்	விறல்
வீரம்	பெருமிதம்	வீரம்	வீரம்
பயம்	அச்சம்	பயம்	அச்சம்
பீபத்ஸம்	இளிவரல்	இழிப்பு	வெறுப்பு
அத்துதம்	மருட்கை	அத்துதம்	வியப்பு
-	-	நடுவுநிலை	நடுவுநிலை

பரதர் நாட்டியசாஸ்திரத்திலும், தொல்காப்பியர் தொல்காப்பியத்திலும் சாத்தனார் கூத்தநூலிலும் கையாண்டுள்ள சொற்களைக் காண்போம்

நாட்டிய சாஸ்திரம்	தொல்காப்பியம்	கூத்தநூல்
1. ரஸ	மெய்ப்பாடு	சுவை
2. ஸ்தாயி பாவா	மெய்ப்பாடு	மெய்ப்பாடு
3. விபாவா	முதல், கரு, உரி	முதல், கரு, உரி
4. வியபிசாரி பாவா	துணை மெய்ப்பாடு	இழை
5. லோக தர்மி	உலகியல் வழக்கு	பொதுவியல்
6. நாட்டிய தர்மி	நாடகவழக்கு	வேத்தியல்

தொல்காப்பியம்

எட்டு விதமான மெய்ப்பாடுகளைச் சுட்டுகிறது.

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என

அப்பால் மெய்ப்பாடு எட்டே என்ப

ஒவ்வொரு மெய்ப்பாட்டிற்கும் நான்கு களன்களையும் அடுத்து சுட்டக் காணலாம்:

1. எள்ளல் இளமை பேதமை மடன் என்று
உள்ளப்பட்ட நகை நான்கே
நகைக்குக் களன்களாவன: இகழ்தல், இளமை போல காட்டிக்
கொள்ளல், அறிவின்மை, அறியாமை
2. இழிவே இழிவே அசைவே வறுமை என
விளிவுஇல் கொள்கை அழுகை நான்கே
அழுகைக்குக் களன்களாவன: அவமானம், மரணம், இயலாமை,
செல்வமின்றி இருத்தல்
3. மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே
அருவெறுப்பினுக்குக் களன்களாவன: வயோதிகம், நோய், குறைவு,
தொடத்தகாதவை
4. புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமோடு
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே
அற்புதத்திற்குக் களன்களாவன: புதிய ஒன்று, பெரியது, சிறியது,
மாற்றம் பெறுவது
5. அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம் இறை
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கேதிற்குக் களன்களாவன: மோகினி
உருவம், விலங்கு, கள்வர், தமது இறை (கடவுள்/தலைவன்)
6. கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடை எனச்
சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே
பெருமிதத்திற்குக் களன்களாவன: உயர் கல்வி, மன வலிமை, புகழ் பட
இருப்பது, கொடுக்கும் சிந்தனை
7. உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை என்ற
வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே
கோபத்திற்குக் களன்களாவன: ஒருவரது உறுப்பினை சேதம் செய்தல்,
அடித்தல், துன்புறுத்தல், தம் மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவது

8. செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டு என்று

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே

மகிழ் வினுக் குக் களன்களாவன: செல்வம், புலன் இன்பம்,
விளையாடுதல், காம இன்பம் மற்றும் விளையாடுதல்

மெய்ப்பாடுகள், அதன் களன்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டியபிறகு, துணை
மெய்ப்பாடுகள் என 32 னை, தொல்காப்பியம் காட்டுகிறது. அவை:

துணை மெய்ப்பாடுகள் 32:

1. உடைமை	- ஒன்றின் மீதுள்ள உரிமை
2. இன்புறல்	- மகிழ்ச்சி
3. நடுநிலை	- நடுநிலையாய் இருத்தல்
4. அருள்	- கருணை
5. தன்மை	- தன் தன்மையாக இருத்தல்
6. அடக்கம்	- அடக்கமுடன் இருத்தல்
7. வரைவு	- கட்டுப்பாடு
8. அன்பு	- அன்பான பாங்கு
9. கைம்மிகல்	- செய்வதறியாதிருத்தல்
10. நலிதல்	- ஒருவரைத் துன்புறுத்துவது
11. சூழ்ச்சி	- திட்டமிடல்
12. வாழ்த்து	- வாழ்த்துதல்
13. துஞ்சல்	- உறக்கம்
14. அரற்று	- தடுமாறிய பேச்சு
15. நாணல்	- வெட்கம்
16. கனவு	- கனவு
17. முனிதல்	- வெறுத்தல்
18. நினைத்தல்	- நினைவு
19. வெருஉதல்	- பயம்
20. மடி	- சோம்பல்
21. கருதல்	- எண்ணம்
22. ஆராய்ச்சி	- ஆராய்ச்சி
23. விரைவு	- அவசரம்

24.	உயிர்ப்பு	- பார்த்தல்
25.	கையாறு	- உதவியற்ற நிலைமை
26.	இடுக்கண்	- துன்பம்
27.	பொச்சாப்பு	- மறதி
28.	பொறாமை	- பொறாமை
29.	வியர்த்தல்	- வியர்த்தல்
30.	ஐயம்	- சந்தேகம்
31.	மிகை	- தன்னடக்கமின்மை
32.	நடுக்கம்	- நடுக்கம்

மேற்கண்டவை எல்லாம் நெடுநேரம் நிலைத்திருக்கும் உணர்வுகள் அல்ல. எனவே தான் அவை துணை மெய்ப்பாடு என்ற பெயர் பெற்றன. மேலும் இம் மெய்ப்பாடுகள் முதன்மை மெய்ப்பாடுகளான எட்டினுக்கும் துணையாக நின்று அம் மெய்ப்பாடுகளின் தன்மையை வளர்க்கவும் வலிவடையவும் செய்விக்கும். பொறாமை என்ற ஒரு உணர்வினை உதாரணமாகக் கொண்டால், பொறாமைப் படுபவர், பொறாமைப் படவைப்பவர் என இருபுறத்திலும் இதனைக் காணலாம். இந்த துணை மெய்ப்பாடுகள் ஒரு மெய்ப்பாடுடன் இணைந்தும் இருக்கலாம் அல்லது தனியாகவும் இருக்கலாம். பல நேரங்களில் ஒரு மெய்ப்பாட்டுடன் ஒரு துணை மெய்ப்பாடு இணையும் போது அந்த மெய்ப்பாடு உணர்வை பலப்படுத்தி தக்க வைப்பதாக அமையும்.

சிலப்பதிகாரம்:

மாதவியின் நடனத் திறமையைக் காட்ட வரும் இளங்கோ அடிகள், அவளது பயிற்சியையும் குறிக்கிறார். அவற்றில், இரண்டினை இங்கு நினைவுகூர்வோம்

'நாட்டிய நன்னுல் நன்கு கடைபிடித்து'

'இருவகைக் கூத்தும் விலக்கினில் புணர்த்து'

ஒரு நாட்டியக் காட்சியை காட்சியாக அமைக்க, 14 விதமான விலக்குறுப்புகளை அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துரைக்கிறார். இதில் சுவை என்பது மூன்றாவதாக வருகிறது. இதற்கு முன்னோடியானவை குறிப்பு மற்றும் சத்துவம்.

சுவை என்ற சொல்லைக் காட்டினாலும், அவற்றை வெளிப்படுத்தும் அவிநயத்தையே விரித்துரைக்கிறார்.

'சுவை ஒன்பது வகைப்படும். அவை வீரச்சுவை அவிநயம், பயச்சுவை அவிநயம், இழிப்புச் சுவை அவிநயம், அற்புதச்சுவை அவிநயம், இன்பச்சுவை அவிநயம், அவலச்சுவை அவிநயம், நகைச்சுவை அவிநயம், நடுவுநிலைச்சுவை அவிநயம், உருத்திரச்சுவை அவிநயம்.

(உ-ம்) - வீரச்சுவை அவிநயம் விளம்பும் காலை-

“முரிந்த புருவமும் சிவந்த கண்ணும், பிடித்த வாளும், கடித்த எயிறும், சுருட்டிய நுதலும், திண்ணெனும் சொல்லும்.... நண்ணுமென்ப நன்குணர்ந்தோரே”

இவ்வாறு ஒன்பது சுவைகளின் அவிநயத்தினைக் காட்டிய பிறகு, 24 விதமான மற்ற சூழல் அவிநயத்தினைக் காட்டுகிறார் அவர்.

வெகுண்டோன் அவிநயம், ஐயமுற்றோன் அவிநயம், அழுக்காறுடையோன் அவிநயம், இன்பமுற்றோன் அவிநயம், தெய்வமுற்றோன் அவிநயம், ஞஞ்ஞையுற்றோன் அவிநயம், உடன்பட்டோன் அவிநயம்...

(உ-ம்) வெகுண்டோன் அவிநயம் விளம்பும் காலை

மடித்த வாயும் மலர்ந்த மார்பும்

துடித்த புருவமும் சுட்டிய விரலும்

கன்றிய உள்ளமொடு கை புடைத்திடுதலும்

அன்ன நோக்கமொடு ஆய்ந்தனார் கொளலே

ஆக, ஒன்பது சுவை அவிநயம், 24 அவிநயம் ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது ஸீலம்பின் அடியார்க்கு நல்லார் உரை.

கூத்தநூல்

ஒன்பது நூல்கள் கொண்ட பெருநூல் கூத்தநூலாகும். கூத்தநூர் சாத்தனாரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலில் முதல் நூல் சுவை நூலாகும்.

கூத்தநூலார், சுவைக் கோட்பாடை, சாங்கிய கோட்பாடான சத்வ ரஜஸ் தமஸ் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வகுக்கிறார்.

சத்வ ரஜஸ் தமஸ் ஆகிய மூன்றிலிருந்து ஆறு சுவைகள் பிறக்க, மொத்தம் இவர் ஒம்பதாகின்றன.

அகம்

உள்ளூணர்வு என்பவை ஒருவருக்கு பிறப்பிலேயே அமைவது என்று உளவியல் மற்றும் தத்துவவியலாளர்கள் கூறுவர். பிறக்கும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் முக்கியமாக மனிதருக்கு இது உண்டு. இதை அகம் என்கிறது கூத்தநூல். இதையே முக்குணம் என்றும் கூறுகிறது. குணா கோட்பாட்டாளர்களும் சாங்கிய தத்துவத்தை பின்பற்றுவவர்களும் கூட இயற்கையில் ஒருவருக்கு பிறப்பிலிருந்து இருக்கும் குணம், மூன்று என்ற சிந்தனையை முன்வைக்கின்றனர். அவை: சத்வ, ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் என்பவை

முக்குணம் என்று மனித இயல்பைக் குறிப்பிடும் சாத்தனார் அவற்றுக்கு அமைதி, ஊக்கம், ஒடுக்கம் என்ற பெயர்களைத் தருகிறார்.

அமைதி ஊக்கம் ஒடுக்கம் மூன்றும்

கடவுள் காட்சியில் கண்ட முக்குணமே

அதாவது, உள்ளூணர்வில் இருக்கும் இந்த முக்குணம் இறைத்தன்மையால் எல்லா உயிரினங்களிடமும் இயற்கையில் அமைந்திருக்கிறது. அவ்வாறு இயல்பிலிருக்கும் இந்த முக்குணமும் ஆறு குணங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது 'முக்குணம் முதற்குணம் அதன் வழி அறு குணம்'

இயற்கையில் அமையும் முக்குணமும் அதிலிருந்து தோன்றும் அறு குணமும் ஆக ஒன்பது 'அகம்' ஆகிறது

முதல் மூன்று: அமைதி, ஊக்கம் ஒடுக்கம் இவை தரும் சுவை - நடுவுநிலை, காமம், வியப்பு ஆகியவை. இவற்றிலிருந்து பிறக்கும் சுவைகள் ஆறு, அவை: திறல், விறல், நகை, அச்சம், இரக்கம், வெறுப்பு.

சுவைகளின் பெயர்களைப் பார்த்தோம், சூழல் (விபாவம்) காரணமாகவும் தனிப்பட்ட உணர்வுகளின் புரிதல் காரணமாகவும் இவை மாறுபடுவதையும் கோடிட்டுக் காட்டினோம்.

சுவை

வேத்தியலுக்காக (ஆதாவது இயல்பு வாழ்வில் இல்லாமல், காணொலி நிகழ்வுக்காக அரசன் மற்றும் கற்றவர் கூடுமிடத்தில் நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சி) மனதிலுள்ள ஒன்பதும், உடலில் வெளிப்படும் போது சுவையாகின்றன, என்கிறது கூத்தநூல்.

‘உள்ளது அகமே உயிர்ப்பது சுவையே’
‘பொது இயல் உலகப்பொது நெறி ஒன்பதும்
வேத்து இயல் சுவையாய் விரித்தனர் முன்னோர்’

முக்குணம் அறுகுணத்தைத் தோற்றுவித்து, ஒன்பது அகமாக மனதில் இருப்பது, ஒன்பது சுவையாக வெளிப்பட்டு மிளிர்கிறது.

‘ஒன்பது குணனும் ஒன்பது சுவையாய்
..... படைப்பது வேத்து’

இந்த பாவ-விபாவங்கள் தவிர நுண்மை உணர்வுகள் சில உள. அவற்றுக்கு நாட்டிய சாஸ்திரம் வியபிசாரி பாவம் என்றும், தொல்காப்பியம் துணை மெய்ப்பாடு என்றும், சிலம்பு அவிநயம் என்றும் கூறுவதையும் கண்டோம். கூத்தநூல் இதற்கு, இழைகள் என்ற பெயரைத் தருகிறது.

வேதியலில் வினையூக்கி (catalyst) என்ற பெயரில் ஒன்றினைக் குறிப்பிடுவர். இதன் தன்மை என்னவென்றால், ஒரு ரசாயன மாற்றத்திற்குக் காரணமாகிவிட்டு அது நடைபெற்ற உடன் தன்னை விடுவித்துக் கொள்பவை இவை.

இதே போன்று இழைகள் என்பவை ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் சில பாதிப்புகளை மாற்றங்களை அல்லது தாக்கங்களை ஏற்படுத்திவிட்டு

அவை மறைந்துவிடும். அந்த தாக்கத்தினால் அது காறும் இருந்த சுவை மிகுந்திடவோ அல்லது மாற்றமடைந்திடவோ கூடும்.

கூத்தநூல் காட்டும் இன்னொரு முக்கியமான நுண்மை ஒரு சுவைக்கு, மற்றொரு சுவை இழையாக அமையக்கூடும் என்பது.

‘ஒன்பது குணனும் ஒன்பது சுவையாய்
ஒன்றுடன் ஒன்றாய் உடன்றும் பொருந்தும்
பல்வகைத்து ஆக்கிப் படைப்பது வேத்து’

(உ-ம்) 9 x 9 : 81

இவ்வாறு நுண்மையாக அவிநயத்தைக் கையாண்டால், அது ஆழங்கால் பட்ட தாக்கத்தினை மனதில் ஏற்படுத்தி, சிறந்த முருகியல் இன்பத்தைத் தரும்.

நா.சா:

ரஸ எப்படி பிறக்கிறது என்ற கேள்விக்கு, பரதர் இந்த சூத்திரத்தைத் தருகிறார்.

விபாவ அனுபாவ வ்யபிசாரி சம்யோகாத் ரஸ நிஷ்பத்திவ்

அதாவது பாவ-வின் கூறுகளான விபாவ, அனுபாவ, வியபிசாரி ஆகியவை இணைந்து கலக்கையில் ரஸா எழுகிறது

ரஸ உருவாக்கத்தில் பங்களிப்பு கொள்ளும் கூறுகள்

இரண்டு முக்கிய கூறுகள் ரஸ உருவாக்கத்தில் பங்கெடுக்கின்றன. அவை

அ. அபிநய

ஆ. பாவ

ஒரு உணர்வின், கருத்தின் வெளிப்பாடு அல்லது ப்ரதிபலிப்பினை தொடர்புப் படுத்துவது அபிநயவாகும். நடிகரது அபிநய அவரது கருத்தை ப்ரதிபலிக்கும் உணர்வினை காண்பவர்க்கு எடுத்துச் செல்கிறது.

'எடுத்துச் செல்லுதல்', 'ஊடாடச் செய்தல்', 'கிடைக்கச் செய்தல்', 'எட்டச் செய்தல்' போன்று பலவிடத்தில் 'அபிநய'வுக்கான பொருள் கிடைக்கிறது. நான்கு வித அபிநயங்களை நாட்டியசாஸ்த்திரம் எடுத்துரைக்கிறது

ஆங்கிகோ வாசிகஸ்ச ஆஹார்யாஹ் சாத்விகஸ்த்தா

சத்வரோபிநயாஹ் ஹ்யேதே விஞ்ஞேயாஹ் நாட்ய சம்ஸ்ரயாஹ்

அதாவது:

1. உடல் பாகங்கள் கொண்டு கருத்தைத் தொடர்புப் படுத்துவது, ஆங்கிகா
2. சொல், சப்தம், பேச்சு ஆகியவை கொண்டு கருத்தைத் தொடர்புப் படுத்துவது, வாசிகா
3. உடை, நிறம், ஆபரணங்கள், உபகரணங்கல் கொண்டு கருத்தைத் தொடர்புப் படுத்துவது, ஆஹார்யா
4. முகபாவம், உணர்வு ஆகியவை கொண்டு கருத்தைத் தொடர்புப் படுத்துவது, சாத்விகா

ஆ. பாவா:

'பாவயந்தி இதி பாவஹ' என்கிறார் பரதர். இயற்கையாகவே மனதிலுள் இருக்கும் உணர்வுபூர்வம் இது. உணர்வதற்குத் தயாராக இருக்கும் சஹ்ருதயருக்கு இது உணரக் கிடைக்கிறது.

பாவங்கள் வகைகள் வருமாறு:

1. ஸ்தாயி பாவா
2. சாத்வீக பாவா
3. விபாவா
4. அனுபாவா

வியபிசாரி பாவா:

1. பிறப்பிலிருந்தே ஒருவர் மனதில் இருப்பதும், நிரந்தரமானதும், உறைந்து கிடப்பதும், ஸ்தாயி பாவமாகும். நடிசுராக இருந்தாலும், நடிப்பினைக் காண்பவராக இருந்தாலும், ஒவ்வொருவர் மனதிலும் இது இயற்கையாக இருப்பது. நடிக்கும் கலைஞரின் மனதில் இருக்கும் பாவா-வினை நேரடியாகக் காணமுடியாது எனினும் அவர் நடிக்கும் போது, விபாவ, அனுபாவ மற்றும் வியபிசார் பாவ ஆகியவை இணைகையில், காண்பவர்களுக்கு அறியத்தக்க வகை ஆகிறது.
2. தான் முயற்சி செய்யாமல், தான் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாமல் முகத்தில், உடலில் வேகமாக வெளிப்படுவது சாத்விக பாவ ஆகும். மனதின் வீரியம் இதில் இணைவதால், இதன் வெளிப்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தவியலாது. அதே போன்று வெளிக்கொணர நினைத்த மாத்திரத்தில் இவை வெளி வருவதும் இல்லை. உண்மையிலேயே மனதின் ஆழ்நிலையில் பாதிக்கும் உணர்வுகள் தாம் இவை. எனவே தன்னிச்சையாக வரவழைக்க முடியாது. உதாரணம் - வியர்வை, மயிர்கூச்செறிதல் முதலியவற்றைச் சொல்லலாம்.
3. உணர்வு பூர்வமான ஒரு விஷயத்தில் ஆதார உணர்வு என்றும் துணை உணர்வு என்றும் எதிரிமறை உணர்வு என்றும், உள்ளது. விபாவம் என்பது உணர்வைத் தாங்கும் ஒன்று. எனவே துணை அல்லது இணை உணர்வு என்று இதனைச் சுட்டலாம். உணர்வைத் தாங்குவது என்பதனை இரண்டா கக் காட்டுகிறது இலக்கணம். ஒன்று உணர்வைத் தாங்கும் கதாபாத்திரம், இரண்டு உணர்வைத் தாங்கும் சூழல். இதனை ஆலம்பன விபாவம் என்றும் உத்தீபன விபாவம் என்றும் கூறுவர்.
4. ஒரு உணர்வுக்கு, செயலுக்கு ப்ரதிபலிப்பாகவோ பதிலாகவோ அமைவது அனுபாவா ஆகும். உணர்வை நிர்ணயிக்கும் ஒன்றாக விபாவா இருக்கிறது என்றால் அதனைத் தொடரியாக இருப்பது அனுபாவா ஆகும். ஸ்தாயி, வியபிசாரி, அல்லது சாத்விக-வில் ஏதாவது ஒன்றாக இது இருக்கலாம். வார்த்தைகளாகவோ உள்ளுணர்வின் வெளிப்பாடாகவோ உடலில், முகத்தில் வெளிப்பட்டு, காண்பவர் அறியும் வண்ணம் இது அமையும்.

5. நிலையற்ற, வேகமாக மாறும் தன்மையானவை வியபிசாரி பாவா ஆகும். ஒரு சூழலில் காரணியாகவோ, நடத்துவதாகவோ, விளைவாகவோ வியபிசாரி அமையும். (Catalyst) அதாவது 'ஊக்கி' என்ற வகையில் இதனைக் காணலாம். ஒன்றோ பலவோ ஆன வியபிசாரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட ரஸ-வுக்குக் காரணியாக அமையக்கூடும்.

சாத்தவிக, ஸ்தாயி ஒரு அலசல்

(அ) சாத்தவிக பாவா

தன்னிச்சையான தன்மை கொண்டது சாத்தவிக பாவா. மேலும் மறைக்கவோ, கட்டுப்படுத்தவோ கூட முடியாதது இது. அதுமட்டுமல்லாமல் செயற்கையாக வரவழைக்கவும் இயலாத சாத்தவிக பாவவில் மனதின் இன்றியமையாத பங்கும் ஈடுபாடும் உள்ளது. மனதின் பங்கேற்றலில்லாமல் சாத்தவிக பாவ சாத்தியமில்லை. பரதர் சாத்தவிக பாவ என எட்டினை முன்வைக்கிறார். அவை:

1. ஸ்தம்பா - அசைவற்ற தன்மை
2. ச்வேதா - வியர்த்தல்
3. ரோமாஞ்சா - மயிர்க்கூச்செறிதல்
4. ஸ்வரசாத - குரல் மாற்றம்
5. வேபது - நடுக்கம்
6. வைவரண்ய - வெளுத்துப் போதல்
7. அஸ்ரு - கண்ணீர்
8. ப்ரலயா - மயக்கம்

நேரடியாக, ஆழமாக மனதை பாதித்த ஒன்றினால் அசைவற்று நின்றல், வியர்த்துப் போதல், நடுங்குதல், மயங்கி விழுதல் போன்றவை நிகழக்கூடும். அந்த சமயத்தில் அவ்வுணர்வை மறைக்கவோ தடுக்கவோ இயலாது, ஆல்லவா?

(ஆ) ஸ்தாயி

ஸ்தாயி என்றால் 'நிலைத்த தன்மையை உடையது', என்று பொருள். நீடித்து நிலைப்பதாலும், ஆதிக்கத் தன்மையாலும் கூட இந்த பெயர்,

பொருத்தம் ஆகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பினால் இயல்பாகவே கொண்டிருக்கும் மனதின் தன்மை அறிந்ததே. இந்த ஸ்தாயி, ஆதிக்கத் தன்மை கொண்டிருந்தாலும், உயிரோட்டமாக அல்லாது ஆழ் மனதில் உறைந்திருக்கும் என்று அறியப்படுகிறது.

'ரதிர் ஹாஸ்ஸ்ச சோகஸ்சக் ரோதோத்சாஹௌ பயம் ததா ஜீகுப்சா விஸ்மயஸ்சேதி ஸ்தாயிபாவாஹ் ப்ரகீர்திதாஹ்

ஒவ்வொரு ஸ்தாயி பாவமும் ஒவ்வொரு ரஸா-விற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. அவற்றைக் காண்போம்:

ஸ்தாயி	உணர்வு	ரஸ
ரதி	- காதல்	- ஸ்ருங்கார
ஹாசா	- நகைச்சுவை	- சிரிப்பு
சோக	- வருத்தம்	- கருணை
க்ரோத	- வெடிப்பு	- கோபம்
உத்ஸாக	- உற்சாகம்	- வீரம்
பய	- திகில்	- பயம்
ஜீகுப்சா	- வெறுப்பு	- அருவெறுப்பு
விஸ்மய	- பிரமிப்பு	- அற்புதம்

இவ்வாறான ஆதார எட்டு ஸ்தாயி பாவங்களுக்கு அதலிருந்து வெளிப்படக் கூடிய ரஸ-வை பட்டியலிட்டிருக்கிறது, நாட்டிய சாஸ்த்திரம். இந்த ஆதார எட்டுடன், துணையான விபாவமும், தோன்றி மறையும் வியபிசாரியும் சேர்ந்து பல பரிமாணங்களை கண் முன், மனதின் முன் கொண்டுவரக் கூடியவை.

பரதர் கூறிய எட்டினுக்குப் பின் மற்றவர் 'சாந்த'வினை இணைத்தும், பின்னாளில் நவரசம் என்னும் சொல்லாட்சி சர்வ சாதாரணமாக பேச்சு மற்றும் வழக்கத்தில் இருந்து வந்தமையும் நாம் அறிந்ததே.

1. பாவா மற்றும் ரஸ

பாவ-வின் வேர்ச் சொல் 'பூ' என்பதாகும். 'பாவிதம்' (உறை) என்னும் காரணத்தினால் பாவித (உறைந்து) இருக்கிறது. அதாவது மனதில்

உறைந்திருக்கும் தன்மையினால் பாவ-மானது மனதில் உறைந்து, நிலைத்து இருக்கிறது.

பரதர் இரண்டு கேள்விகளியக் கையாள்கிறார்:

1. நடப்பது பாவ-வா? அல்லது நடக்க வைப்பது பாவ-வா?
2. எது முதலில் பாவ-வா அல்லது ரஸ-வா?

1. முதல் கேள்வி: மேற்கண்ட வேர்ச் சொல் விளக்கத்தைச் சுட்டி, இவ்வாறு பதில் தருகிறார் பரதர். காணக் கூடியதாக ஒன்று ஆவதற்கு, ஆதாரமாக (raw material) இருப்பது பாவ. கவியின் மனதிலிருந்து, கவிதையில் பொதிந்திருப்பது இது.
2. இரண்டாவது கேள்வி: பாவ-மின்றி ரஸ இல்லை. ரஸ இன்றை பாவ இல்லை. இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து, ஒன்றுக்கு ஒன்று ஊக்கியாக இருக்கிறது. இவை இரண்டினுக்கும் நடுவில் ஊடாடுவது அபிநயமாகும்

பாவா தானாகவும் இருக்கும், ஒன்றின் ஊக்கத்தினாலும் இருக்கும் என்றும், பின்னர் பரதர் கூறுகிறார். ஆக பாவா ஒவ்வொருவரிடத்தும் இருக்கிறது. ஒரு நாடக/ நாட்டியக் கலைஞருக்கு இருக்கும் பாவா, காண்பவருக்கும் காணக்கிடைக்கக் கூடியதாக அமைகிறது.

சுவேர் அந்தர்கதம் பாவம் பாவயான் பாவமுச்சயதே

நாயக நாயகி மற்றும் கதாபாத்திரங்களை விவரிக்குமிடத்து ஒரு நாயகியின் அணிகலன் என்று 'பாவா'வை குறிப்பிடுகிறார். இதனுடன் ஹாவா, ஹேலா ஆகியற்றையும் சேர்த்துக் கொள்கிறார்.

வாக்-ஆங்க-சத்வ (அதாவது சொல்-உடல்-உள்ளுணர்வு) என்ற நிலையில் பாவா கவிதையில் (கதாபாத்திரத்தில்/நடிகரில்) பொதிந்து இருக்கிறது. உணரும் போது மனோபாவம், உணர்வாக பரிணமிக்கிறது.

ஸ்தாயி பாவா-வினை ஆழ்கடலுக்கு ஒப்பிட்டால், வியபிசார்ரி பாவா-வை அதில் எழும் அலைகளுக்கு ஒப்பிடலாம். அலைகள் தாமாக எழுவது போல, நகர்வது போல, ஒன்றை நகர்த்துவது போல, மறைவது போல, கடலிலேயே எழுந்து கடலிலேயே அமிழ்வது போல, இந்த வியபிசார்ரி செயல்படுகிறது. வேதியலில் (chemistry) வினை ஊக்கி (catalyst) போல இந்த வியபிசார்ரி செயல்படுகிறது எனலாம். சில சமயம் ஸ்தாயியை பலப்படுத்துகிறது, சில சமயம் ஸ்தாயி-யை புரட்டிப் போட்டுகிறது, சில சமயம் ஸ்தாயியையே மாற்றிக்காட்டுகிறது. நாட்டிய சாஸ்த்திரம் 33 வியபிசார்களைப் பட்டியலிடுகிறது:

1. நிர்வேதா - ஊக்கமின்மை, அலட்சியம்
2. க்லானி - சோர்வு
3. கங்கா - சந்தேகம்
4. அதுயா - பொறாமை
5. மத - போதை
6. ப்ரம - உழைப்பு
7. ஆலஸ்ய - சோம்பேறித்தனம்
8. தைன்ய - மனச்சோர்வு
9. சிந்தா - வருத்தமான சிந்தனை
10. மோஹ - மோகம்
11. ஸ்ம்ரிதி - நினைவு
12. த்ருதி - நிலைத்தது
13. வ்ரீதா - வெட்கம்
14. சபலதா - விரைவு
15. ஹர்ஷ - த்ருப்தி
16. அவேகா - உற்சாகம்
17. ஜடதா - சோம்பல்
18. கர்வ - கர்வம்
19. விஷாத - சோர்வு
20. ஒளத்கக்ய - உண்மையான விருப்பம்
21. நித்ர - தூக்கம்
22. அபஸ்மார - மறதி

23. சுப்தா - உறக்கம், கனவு
 24. விபோத - விழிப்பு
 25. அமர்ஷ - சகிக்கமுடியாத
 26. மதி - புத்திசாலித்தனம்
 27. வ்யாதி - வியாதி
 28. உன்மாத - தீவிர விருப்பம்
 29. மரண - மரணம்
 30. த்ராஸா - பயம்
 31. விதர்கா - விவாதம்
 32. அவஹித்தா - ஈடுபாட்டை மறைத்தல்
 33. உக்ரதா - வெறி

இந்த 33 வ்யபிசாரிகளும் 8 ரஸங்களோடு இணைபவை. பின்னாளில் பல இலக்கணவியலாளர்கள் வியபிசாரிகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள்

ரஸ எண்ணிக்கை

ரஸ 8 என்று நாட்டிய சாஸ்த்திரத்தில் பரதர் கூறுகிறார். ஸ்ருங்கார, ஹாஸ்ய, கருண, ரௌத்ர, வீர, பயானக, பீபத்ஸ மற்றும் அத்துத.

ஸ்ருங்கார ஹாஸ்ய கருணா ரௌத்ர வீர பயானகஹ்

பீபத்ஸ அத்துத சங்ரௌ சேத் அஷ்டௌ நாட்டியே ரஸாஹ் ஸ்ம்ருதாஹ்

ஸ்ருங்காரம் என்பது காதல், ஹாஸ்யம் என்பது சிரிப்பு, கருண என்பது கருணை, ரௌத்ர என்பது பெருங்கோபம், வீர என்பது வீரம், பயானக என்பது பயம், பீபத்ஸ என்பது அருவெறுப்பு மற்றும் அத்துத என்பது அதிசயம். மேற்கண்ட சூத்திரத்தில் 'அஷ்டௌ' என்ற சொற்றொடரின் மூலம், நாட்டிய ரஸ எட்டு என்ற அறுதி பதிவாகிறது.

உறைந்திருக்கும் ஸ்தாயி என்ற உணர்வின் ஊக்கம் ரஸா. தேவையான ஊக்கி கிடைத்து, சரியான சூழல் அமையும் போது இது நிகழ்கிறது.

பரதருக்குப் பின் வந்தவர்கள், ரஸ எத்தனை என்று தத்தமது கருத்துப் பதிவைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அ. எண்ணிக்கை:

1. முதலில் 9வது ரஸ என்று சாந்த-வை முன்வைத்தவர் உத்பட்டர்
2. ஆனந்தவர்த்தனர் சாந்த-வை ஒப்புக் கொள்கிறார்.
3. சாந்தாவுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதுடன், அக்னிபுராணம், ரஸா 9 என்று ஒப்புக்கொள்கிறது
4. 9 கவிதையில் என்றும், 8 நாடகத்தில் என்றும் மம்மதர் கூறுகிறார்.
5. நாடகத்தின் நோக்கத்தில் 8 மட்டுமே என்கிறார் சிம்ஹபூபாலர்
6. 9வது ரஸ-வினை ஒப்புக்கொள்கிறார், ஹேமசந்தர்
7. நிர்வேத என்கிற ஸ்தாயி இருக்கமுடியும் என்பதையும் சம என்பது ஒரு உணர்வை வளரச்செய்யும் என்பதையும் தசரூபகம் மறுக்கிறது
8. ப்ரேயஸ் என்கிற 10-வது ரஸ-வை முன்மொழிகிறார் ருத்ரடர்
9. ப்ரேயஸ்-ஐயும் சாந்த-வையும் ஒப்புக்கொள்வதோடு, உதாத மற்றும் உத்தத ஆகிய இரண்டு புதிய பெயர்களை முன்வைக்கிறார், போஜர்
10. இதன் பின்னர், உத்தர இராமாயணத்தைக் குறிப்பிட்டு, ஓளதாட்யா, ஸ்வாதந்த்ரயா, ஆனந்த, ப்ரஸம, பாரவஸ்ய ஆகியவற்றையும் ரஸ, என்கிறார் போஜர்
11. தனது 'ரஸ தரங்கினி'யில் 'மாயா'வை ரஸ-வுடன் இணைக்கிறார் பானுதத்தர்
12. 9 ரஸ என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் விஸ்வநாதர், வாத்ஸல்யா-வை இதனுடன் சேர்க்கிறார்
13. ஜகந்நாதர் சாந்தா-வை ஒப்புக்கொள்கிறார்
14. வ்யஸன, துக்க, சுக என்பனவற்றையும் பதிவு செய்கிறது நாட்யதர்ப்பணா
15. நாகேஸர் சாந்தா-வை நாடகத்தில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்
16. ஸ்னேகா, ஸ்ரத்தா, பக்தி, லௌல்யா ஆகியவற்றையும் ரஸ-வுடன் இணைக்கலாம் என்கிறது அபிநவபாரதி
17. வைஷ்ணவ சம்பிரதாயக்காரர்கள், தாஸ்ய, சஹ்ய, வாத்ஸல்ய, ப்ரேமன் மற்றும் பக்தியை சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள்

ஆ. எண்ணிக்கையைத் தவிர்த்து ரஸ-வில் வேறுபாடுகள்:

1. வீர ரஸம் மூன்று வகைகளாக சொல்லப்பட்டது: யுத்த வீரம், தர்ம வீரம், தான வீரம் (தயா வீரம்)
2. ஸ்ருங்கார-வில் இரண்டு வகை: சம்போக மற்றும் விப்ரலம்ப
3. ஸ்ருங்காரா-வை போஜர் 'அஹம்கார' என்று பெயரிடுகிறார். மேலும் புருஷார்த்தங்கள் பெயர்களில், தர்ம ஸ்ருங்கார, அர்த்த ஸ்ருங்கார, காம ஸ்ருங்கார மற்றும் மோக்ஷ ஸ்ருங்கார என்று வகைப்படுத்துகிறார்.
4. ஸ்ருங்கார-வை மூன்றாக முன்வைக்கிறார் தன்ஞ்செயன்: தனிமை அயோக, ஊடல் விப்ரயோக மற்றும் கூடல் சம்போக ஆகியவை

இ. முக்கியத்துவம் பெறும் ரஸ:

1. ரஸ என்றால் ஒன்றே ஒன்று தான், அது ஸ்ருங்காரம் என்கிறது அக்னிபுராணம்
2. அத்புதமே மிக முக்கியமானது என்கிறார், நாராயணா. ஒவ்வொரு ரஸ-விலும் கூட அத்புத இன்றியமையாதது என்கிறார்.
3. ரஸ என்பது ஸ்ருங்காரம் ஒன்றே. மற்ற ரஸ எல்லாம், அதன் சேவகர்கள் என்கிறார் போஜர்.
4. தனிப்பட்ட சிறப்பைக் கொண்டிருப்பதாக, ஸ்ருங்காரத்தை பல அறிஞர்களும் கவிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே சமஸ்கிருத கவிதைகளில் தனிப்பட்ட சிறப்பு இதற்குத் தரப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது. இதன் காரணமாக பாலுணர்வு மிதமிஞ்சிய பல இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து எழலாயின. ருத்ரப்பட்டரின், 'ஸ்ருங்கார திலக' முதலாவது. இதன் பின் சாரதா தனயரின் பாவப்ரகாசா, சிம்ஹபூபாலரின் ரஸார்ணவ சுதாகரா, பானுதத்தரின் ரஸதரங்கிணி மற்றும் ரஸமஞ்சரி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்
5. ரூபகோஸ்வாமி, தனது 'உஜ்வல நீலமணி'யில், 'உஜ்வல' என்று ஸ்ருங்காரத்திற்குப் புதிய பெயர் தருகிறார். க்ருஷ்ணபரமாத்மா ஒருவரே பரமாத்மா, மற்ற உயிர்கள் யாவையும் ஜீவாத்மா என ஏற்கும் வைஷ்ணவ எண்ணத்தைப் ப்ரதிபலிக்கும் இலக்கியம் இது. அதனால் தன்னுடைய சூழலில் அனைத்தையும் புறம் தள்ளிவிட்டு, க்ருஷ்ணனை நாடும் ஜீவாத்மாவை, 'அபிசாரிகா' நாயிகாவுடன் ஒப்பிட்டு, அபிசாரிகாவே சிறந்த நாயிகா என்று புகழ்கிறார்.

இது பாலுணர்வை மத உணர்வுக்கு மடைமாற்றம் செய்த வழக்கமாகும். தலைவன் தலைவியரிடைய இருக்கும் புணர்வுக்கான ஈர்ப்பினை ஜீவாத்மா பரமாத்மா என்ற கண்ணோட்டத்தில் கவிதைகள் புனைந்து, சிற்றிப்பேரின்ப அடுக்குகளாக கவிதைகள் படைத்த ஒரு காலம். இது போன்ற எண்ணவடிவில் இன்னாள் வரை 'ப்ரேம பக்தி' அல்லது 'மதுர பக்தி' 'பக்தி ஸ்ருங்காரம்' என்றும் கூறி எண்ணிலடங்கா பாடல்கள் ஆக்கப்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

கூத்தநூல் காட்டும் பாணியில், ஒரு சுவை மற்றொன்றுக்கு இழையாக அமைவதில் கிடைக்கும் விதங்கள் காட்டுவதற்கு.

செய்முறை விளக்கம்

1. என்ன நான் செய்து விட்டேன்
2. சாருகேசி வர்ணம்
3. இதைவிட இன்னும் வேறே வேணுமோ சாக்ஷி
4. பள்ளு இலக்கியம்

முனைவர் லட்சுமி ராமஸ்வாமி அவர்கள் சிறந்த நடனக்கலைஞராகக், கண்டிப்பான, ஆசிரியராக ஆழங்கால்பட்ட ஆராய்ச்சியாளராக, கலைநயம் மிக்க நடன அமைப்பாளராக, தொடர்ந்து கற்கும் ஆர்வமுடைய மாணவராக பரத நாட்டிய உலகில் தனக்கென தனியிடம் பெற்றுக்கொண்டவர். கூத்த நூலின் இழைகளில் ஆராய்ச்சி செய்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைத்துறையில் பரதநாட்டியத்தின் முதல் முனைவர் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

ஊக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் Fulbright Fellowship, ஸ்ரீ கிருஷ்ண கான சபையின் பாலசரஸ்வதி மற்றும் வேதாந்தம் ஸ்த்ய நாராயணா, பாரத் கலாசாரின் யுவ கலா பாரதி, தியாக பிரம்ம கான சபையின் வாணி கலா நியுணா, வி.டி.எஸ் ஆர்ட்ஸின் நாட்டிய கலாசாரியா போன்ற பல விருதுகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர் இவர். பல சங்க கால இலக்கியங்களை நடன வடிவமாகக் கொண்டுவந்துள்ளார். இந்தியத் தொலைக்காட்சியின் TOP GRADE கலைஞரான இவர், பல நாடுகளில் நடன நிகழ்ச்சிகளையும், செயல்முறை விளக்கங்களையும், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீ முத்ராலயா என்ற நடனப் பள்ளியினை நடத்தி ஆர்வமுள்ள இளம்தலைமுறைக்கு இக்கலையினைக் கற்றுக் கொடுத்து வரும் இவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைத் துறையில் பரதத்தின் முதுகலைப் படிப்பிற்கு Guest Faculty ஆக, பணியுரிந்து வருகிறார். சமீபத்தில், சிலப்பதிகாரத்தில் ஆராய்ச்சிக்கென இந்திய அரசாங்கத்தின் Senior Fellowship இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சென்ற வருடம் பாரத் கலாசார் நிறுவனம் இவருக்கு 'ஆசார்ய கலா பாரதி' விருதினை அளித்து கௌரவித்துள்ளது. தமது நடனப்பள்ளியான ஸ்ரீ முத்ராலயாவினை 25 வருடங்களாக நடத்திவரும் இவரது கலைச்சேவையைப் பாராட்டுமுகமாக தமிழ்நாட்டின் உயரிய விருதான 'கலைமாமணி' விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் M.Dance, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் Bachelors படிப்பிற்கான பாடங்களை எழுதியுள்ளார். மற்றும் முனைவர் இரகுராமன் அவர்களது தமிழர் நடன வரலாறு என்ற நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். நடனக் கலைச்சொல் களஞ்சியம் என்ற நூலினை இனை ஆசிரியராகவும், 'Shall We Know: Natya' என்ற தமது நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வின் விளைவான "இந்திய பாரம்பரியத்தில் சுவை" என்ற நூல் விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது.